

ndtale, at jeg sætter saa megen Pris paa dette Lovforslag, at jeg vil stemme for det, hvad enten den Bestemmelse, som Folketinget har indsat dette Punkt angaaende, blive vedtagen, eller det bliver det, som her af Flertallet er foreslaaet. Jeg skal dermed henstille til det høje Ting, hvorvidt det tror at kunne følge Mindretallet og derved imødekomme Folketinget, eller om det vil følge det ærede Flertal.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal tillade mig at gøre et Par Mødbemærkninger til de Ytringer, vi nu hørte fra det ærede Mindretal. Min ærede Sidemand her til venstre (Breinholt) bemærkede, at han vel havde hørt, at jeg paa Flertallets Vegne havde fraraadet at stemme for hans og et andet æret Medlems (Griffens) Forslag, men at jeg ikke havde anført nogen Grund. Jeg anførte dog en Grund, nemlig den, at der hidtil ikke havde viist sig Trang til nogen saadan Bestemmelse. Vi have jo nu for Tiden den Ordning, at Regulativet affattes af Amtsraadet, og jeg har aldrig nogen Sinde hørt, at der har været Klager over, at man ikke ganske rolig kan overlade Amtsraadene at affatte disse Regulativer. I øvrigt skal jeg med Hensyn til disse Spørgsmaal om Regulativerne bemærke følgende. Hvis man vil følge det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Ovesen), som er af den Mening, at den bedste Skala i et Regulativ er den, hvorefter man fastsætter, at der skal svares 1 Mand i Omgangen for hver 4 Skpr. Hartkorn og saa forholdsvis helt igennem, vil det hensigtsmæssigste ganske vist være det, om man slet ikke indlod sig paa at tillade Amtsraadene at affatte noget Regulativ. Thi hvad er det, der nu for Tiden staar i Regulativerne? Det er for det første Regler om, hvorledes Snekastningsbyrderne skulle fordeles efter Hartkorn, Afsurancefum, Bedrift og Folkehold. En Bestemmelse derom bliver jo fuldstændig overflødig, naar man gif ind paa at slaa dette Forhold fast i § 5, saaledes som det nu er foreslaaet. Dernæst findes der i Regulativet en anden Hovedbestemmelse, nemlig Skalaen. Hvis vi nu gaa ind paa tillige at slaa Skalaen fast, f. Eks. tage denne Regel om, at der præsteres 1 Mand i Omgangen for hver 4 Skpr. Hartkorn, saa kan Amtsraadet ogsaa spare sig en Del af Regulativet. I øvrigt har jeg ikke i noget Regulativ set nogen Bestemmelse af nogen Betydning, det skulde da være denne, som vi ogsaa meget godt kunne indføre i Loven, at man skal sikre Folk, der saa en meget stor Snekastningsbyrde, mod, at der paa

de samme Dage kan afkræves dem et meget stort Antal Mænd til Snekastning, som de maaske slet ikke kunne præstere. Det er de 3 Hovedbestemmelser, der findes i Regulativerne. Skulde vi nu gaa til at slaa Skalaen fast, som det ærede Medlem ønskede, ved jeg ikke, hvorfor vi ikke tillige skulde tage denne anden Bestemmelse, som jeg nævnte, og saa kunde man spare Regulativet helt. Hvis man derfor er stemt for at gaa denne Vej — og det skal jeg hverken raade til eller fra — hvis man virkelig tror, at det kan gaa an at slaa Forholdet saa nøjagtig fast her i Loven, saa maatte vi gaa til at affasse Regulativet; men jeg antager rigtignot, at der er mange, der ville være betænkelige derved, thi det er dog vist ikke uden Grund, at man i sin Tid har fundet, at man burde overlade det til Amtsraadene Støn at lempe dette noget efter Forholdene paa hvert Sted. Her er saaledes ogsaa et yderligere Svar til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt). Det forekommer mig nemlig, at hvor det drejer sig om at give regulativmæssige Bestemmelser efter et Støn, der er det ikke nogen særlig Fordel, at man indfører en Bestemmelse om, at der skal kunne appelleres fra Amtsraadene til Indenrigsministeriet, thi Forholdet bliver da meget let det, at man indfører en Appel fra dem, der bedst ere i Stand til at skønne over Forholdet, til den, der er mindre vel i Stand dertil, og den Slags Appel er værre end ingen. Jeg maa saaledes stadig være af den Mening, at vil man fastholde, at der skal gives et Regulativ, bør man ogsaa lade Amtsraadet have noget at give et Regulativ for, og det bliver da, efter at vi have stillet Grundlaget for Fordelingen af Byrden i den første Del af Paragraffen, Affattelsen af Skalaen. Tror man virkelig, at man kan sige, at Forhold af den Art kunne sættes lige alle Vegne her i Landet uden Skala, saa skal jeg ikke have noget imod, at det kommer ind i Loven, men foreløbig maa jeg være af den Mening, at det er dog det tilraadeligste, at vi blive staaende ved det Forhold, som nu finder Sted og ikke har givet Anledning til nogen Klage.

Med Hensyn til § 7, Spørgsmaalet om Skovskuld, skal jeg ligeledes tilføje et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for 8de Kreds (Ovesen) sagde, at da der i Folketinget har været Enighed om at sætte Skovskuld lige med Alger- og Engs Hartkorn med Hensyn til Snekastning, maatte han beklage, at Udvalget ikke i sin Helhed har kunnet slutte sig dertil, idet han i øvrigt bekendte, at det er et meget lille Spørgsmaal. Dertil